

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1933-1934	N° 264		Zittingsjaar 1933-1934
	SEANCE du 11 Juillet 1934	VERGADERING van 11 Juli 1934	

PROJET DE LOI

portant modification des arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933 pris en exécution de la loi du 17 mai 1933 et modifiant la loi du 23 juillet 1932, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

EXPOSE DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Lorsque le Gouvernement a été amené à prendre les arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933, modifiant certaines dispositions de la loi relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, il avait l'impérieuse obligation de ramener les dépenses occasionnées par le paiement des majorations gratuites de rente de vieillesse dans le cadre des prévisions budgétaires. C'était son devoir strict vis-à-vis de la Nation et, en tout premier lieu, de la classe laborieuse dont la situation serait la première ébranlée si le crédit de l'Etat était menacé. Toutefois, il a veillé à ne pas toucher aux principes d'une législation qui a été l'œuvre de tous.

L'application des modifications apportées par les arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933 a permis de constater que si dans leur ensemble, les mesures édictées sont de nature à respecter tous les intérêts légitimes, certaines dispositions manquent cependant de souplesse et provoquent parfois des solutions trop rigoureuses, notamment lorsqu'il s'agit de bénéficiaires vivant en commun avec d'autres personnes.

C'est en vue de faire disparaître ces anomalies et d'apporter plus de justice et d'équité dans l'octroi de la majoration gratuite que je n'hésite pas, sans plus tarder, à vous proposer d'apporter quelques retouches à la législation en vigueur; elles n'auront pas pour conséquence de modifier d'une manière profonde les bases actuelles et ne nécessiteront pas une révision générale de tous les dossiers, mais elles permettront de remédier très rapidement à des situations qui ont fait l'objet de sérieuses critiques.

WETSONTWERP

houdende wijziging van de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933 gegeven in uitvoering van de wet dd. 17 Mei 1933 en tot wijziging van de wet dd. 23 Juli 1932 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Wanneer de Regeering er toe genoodzaakt werd de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933 te geven tot wijziging van sommige bepalingen van de wet betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, had zij de dringende verplichting de uitgaven, veroorzaakt door het uitbetalen van de kosteloze ouderdomsrentetoeslagen, binnen het kader van de budgettaire voorziene uitgaven te brengen. Zulks was voor haar een strenge plicht ten aanzien van de Natie en eerst en vooral van de werkende klasse, wier toestand de eerste zou ontreddeerd zijn indien het Staatskrediet bedreigd was. Zij heeft er echter voor gezorgd de beginselen van een wetgeving die het werk van allen was, onaangeroerd te laten.

Ingevolge de toepassing van de bij de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933 ingevoerde wijzigingen, was het mogelijk vast te stellen dat, indien in hun geheel de uitgevaardigde maatregelen van aard zijn al de wettelijke belangen te eerbiedigen, toch sommige bepalingen soepelheid ontbreken en soms tot al te strenge oplossingen aanleiding geven, namelijk wanneer het gaat om gerechtigden die met andere personen samenwonen.

't Is om bedoelde onregelmatigheden uit den weg te ruimen en om met meer recht en billijkheid den kosteloozen toeslag te verleen dat ik niet aarzel U, zonder verder uitstel, voor te stellen aan de thans van kracht zijnde wetgeving eenige verbeteringen toe te brengen; zij zullen het grondig wijzigen der huidige basissen niet tengevolge hebben noch een algemeene herziening van al de dossiers vergen, maar het zal daardoor mogelijk worden spoedig de toestanden, die ernstige kritieken uitlokken, te verhelpen.

ARTICLE 2.

La modification proposée a pour but de substituer le paiement trimestriel de la majoration gratuite au paiement mensuel.

Il sera superflu d'insister sur les raisons qui militent en faveur du retour au paiement trimestriel.

Le paiement mensuel a été instauré parce qu'il présente de sérieux avantages d'ordre budgétaire et de trésorerie auxquels le Gouvernement tient à juste titre.

Dans ma pensée, le retour au paiement trimestriel tiendra compte des avantages rappelés ci-dessus si l'on procède à la liquidation, non par trimestre civil, mais bien par trimestre suivant le mois de naissance de l'intéressé. De plus, cette mesure aura pour résultat d'alléger, d'une façon considérable, le travail des Receveurs des contributions qui sont tenus actuellement d'établir mensuellement quelque 250,000 assignations; enfin, elle permettra de réaliser des économies au point de vue matériel et indemnités aux agents chargés de la liquidation, sans pour cela léser les pensionnés en aucune façon. Ceux-ci ne devront plus supporter que quatre fois par an la taxe d'encaissement de l'assignation et, en cas de mutation, le service disposera de plus de temps pour la régularisation.

ARTICLE 4 et ARTICLE 5, § I 1° et 2° et § 2.

Les modifications proposées ne constituent que des amendements de pure forme nécessités par la rédaction nouvelle de l'article 8.

ARTICLE 5, 3°.

Le texte nouveau vise à relever le plafond de l'immunité du revenu cadastral de 2,800 à 3,400 francs dans les communes de 30,000 habitants et plus.

Il y a lieu de remarquer qu'avec les bases actuellement en vigueur, il ne se produit pas de réclamations pour les maisons situées dans les communes de moins de 5,000 habitants et nous n'en voyons plus guère pour les communes de 5,000 à 30,000 habitants.

Il n'en est pas de même pour la catégorie supérieure.

Les mandataires de certains grands centres réclament depuis la publication de l'arrêté royal du 14 juillet 1933, un nouveau relèvement du plafond pour cette dernière catégorie.

Les renseignements fournis par l'Administration du Cadastre font, en effet, apparaître que dans quelques grands centres, le revenu cadastral de la maison ouvrière-type (composée de 4 pièces et d'une annexe) dépasse le taux de 2,800 francs. C'est la raison pour laquelle j'estime qu'il y a lieu de relever uniquement, pour cette catégorie, le plafond d'immunité du revenu cadastral de la maison occupée par le demandeur.

Ce relèvement aura pour conséquence d'étendre le bé-

ARTIKEL 2.

De voorgesteld wijziging heeft ten doel de drie maandelijksche uitbetaling van den kostelozen toeslag, instee van de maandelijksche, in te voeren.

Het zal overbodig zijn op de redenen te drukken die voor het wederinvoeren der driemaandelijksche betaling pleiten.

De maandelijksche uitbetaling werd ingevoerd omdat zij ten aanzien van budget en thesaurie belangrijke voordeelen oplevert, waaraan de Regeering met recht houdt.

Naar mijn denken, zal bij de driemaandelijksche uitbetaling rekening worden gehouden met bovenaangehaalde voordeelen, zoo men tot de betaalbaarstelling overgaat, niet per kalenderkwartaal, maar wel per kwartaal volgende op de geboortemaand van den belanghebbende. Deze maatregel zal, bovendien, voor uitwiskel hebben het werk van de ontvangers der belastingen merklijk te verlichten, aangezien deze thans verplicht zijn, maandelijks, ongeveer 250,000 assignaties op te maken; ten slotte, zal zij het mogelijk maken onder materieel oogpunt en onder oogpunt van vergoedingen aan de beambten met de uitbetaling belast, besparingen te doen, zonder dat de gepensioneerden daardoor eenig nadeel ondervinden. Deze zullen slechts vier maal per jaar de kosten te dragen hebben van de inningsbelasting der assignatie en, in geval van verandering van verblijfplaats, zal de dienst over meer tijd voor de regeling beschikken.

ARTIKEL 4 en ARTIKEL 5, § I 1° en 2°, en § 2.

De voorgestelde wijzigingen behelzen slechts amendementen enkel wat den vorm betreft, door de nieuwe samenstelling van artikel 8, genoodzaakt.

ARTIKEL 5, 3°.

De nieuwe tekst heeft ten doel het vastgesteld maximumbedrag van de buitenrekeningstelling van het kadastraal inkomen van 2,800 tot 3,400 frank te verhoogen in de gemeenten van 30,000 inwoners of meer.

Er valt op te merken dat met de thans van kracht zijnde basissen, er geen reclamaties voorkomen voor de huizen gelegen in de gemeenten met minder dan 5,000 inwoners en we zien er zelfs bijna geen meer voor de gemeenten van 5,000 tot 30,000 inwoners.

Dit geldt niet voor de hogere categorie.

De lasthebbers van sommige groote centrumis eischen, sinds de uitgifte van het Koninklijk besluit dd. 14 Juli 1933, voor laatstvermelde categorie, een nieuwe verhooging van het vastgestelde maximumbedrag.

Uit de door het Bestuur van het Kadaster verschaft inlichtingen blijkt, inderdaad, dat in enkele groote centrumis het kadastraal inkomen van de type-werkmanswoning (bestaande uit 4 plaatsen en een bijgebouw) het bedrag van 2,800 frank overschrijdt. Dit is de reden waarom, naar mijn meening, uitsluitend voor deze categorie de verhooging dient gedaan van het buiten rekening vastgesteld maximumbedrag van het kadastraal inkomen, in verband met de door den aanvrager betrokken woning.

Deze verhooging zal, eveneens, de toepassing van de bui-

néfice de l'immunisation à des maisons qui sont incontestablement encore de caractère modeste et dont le nombre ne peut d'ailleurs être très élevé. Le principe qui se trouve à l'origine de l'immunisation du revenu cadastral est ainsi respecté.

J'ai estimé, par contre, ne pas devoir envisager la modification des chiffres pratiqués pour les deux autres catégories, parce que le relèvement du plafond dans les localités en cause entraînerait infailliblement l'octroi de tout ou partie de la majoration gratuite à de nombreux possesseurs de maisons bourgeoises.

Ce serait là dépasser la portée sociale de l'article 5, 3°.

ARTICLE 5, 4°.

La modification proposée a pour but de rectifier la disposition relative à l'immunisation des propriétés non-bâties et de la mettre en rapport avec celle relative aux propriétés bâties. Il ne se concevrait pas, en effet, qu'on puisse immuniser le revenu cadastral d'une terre que le demandeur n'exploite plus lui-même.

ARTICLE 7.

Je propose d'en revenir, pour le calcul des revenus des capitaux mobiliers au taux forfaitaire de 6 p. c. l'an. Une telle disposition était déjà inscrite dans l'article 6 de la loi du 23 juillet 1932.

En portant en compte, dans le calcul des ressources, le revenu réel des capitaux mobiliers, on permet au possesseur de capitaux d'une importance parfois considérable, d'obtenir la totalité de la majoration gratuite, alors qu'en fait il jouit d'une large aisance.

On objectera peut-être que la mesure proposée touchera des titulaires de dépôts dans les Caisse d'Epargne et sera de nature à décourager l'épargne.

Il ne faut pas s'exagérer la pertinence de cette objection car, en fait, la forme de l'épargne des demandeurs de la majoration gratuite est plutôt la propriété foncière (maison d'habitation et lopins de terre) et, d'autre part, il ne faut pas perdre de vue que les possesseurs de ces dépôts pourront, s'ils ne disposent d'aucune autre ressource, obtenir encore la majoration gratuite au taux maximum si le capital placé atteint 35,000 francs pour les demandeurs mariés, 23,300 francs pour les demandeurs célibataires, veufs ou divorcés et 17,500 francs pour les demandeurs vivant en commun. L'exclusion ne sera, d'autre part, prononcée que lorsque le capital placé dépasse 70,000 francs pour les demandeurs mariés, 46,600 francs pour les demandeurs célibataires, veufs ou divorcés, et 35,000 francs pour les demandeurs vivant ensemble.

tenrekeningstelling als gevolg hebben op de huizen welke onweerlegbaar nederig zijn en waarvan het aantal, ten andere, niet groot kan zijn. Het principe dat als grondslag dient van de buitenrekeningstelling van het kadastraal inkomen wordt alzoo geëerbiedigd.

Ik was, daarentegen, van meening de wijziging van de cijfers toegepast voor de andere twee categoriën niet te moeten beoogen, daar de verhooging van het vastgesteld maximumbedrag in de betrokken plaatsen onvermijdelijk het verleen van gansch of een gedeelte van den kosteloozen toeslag aan talrijke bezitters van burgerhuizen tengevolge zou hebben.

Dit zou alzoo de sociale beteekenis van artikel 5, 3°, te boven gaan.

ARTIKEL 5, 4°.

De voorgestelde wijziging heeft ten doel de bepaling betreffende het buitenrekeningstellen van de onbebouwde eigendommen te rectificeeren en de bepaling in verhouding te brengen met de buitenrekeningstelling van de bebouwde eigendommen. Het is, inderdaad, niet denkbaar dat het kadastraal inkomen van een stuk grond, dat door den aanvrager niet gebruikt wordt, buiten rekening kan worden gesteld.

ARTIKEL 7.

Ik stel voor terug te komen op het in-eens en vooraf bepaald bedrag van 6 t. h. 's jaars voor het berekenen van de inkomsten van de roerende kapitalen. In artikel 6 van de wet d.d. 23 Juli 1932, was zulkdanige bepaling reeds ingeschreven.

Door het werkelijk inkomen van de roerende kapitalen in rekening te brengen bij de berekening van de inkomsten, wordt aan den eigenaar van soms belangrijke kapitalen toegestaan het totaal bedrag van den kosteloozen toeslag te verkrijgen, alhoewel hij, in feite, heel bemiddeld is.

Er zal misschien worden opgeworpen dat de voorgestelde maatregel de bezitters van deposito's bij de spaarkassen zal treffen en dat dit van aard zou zijn den lust tot sparen te benemen.

De juistheid van deze opwerping dient niet overdreven want, in feite, is de vorm van sparen bij de aanvragers van den kosteloozen toeslag meer het grondbezit (woningen en stukken grond) en, anderzijds, dient er niet uit het oog verloren dat de bezitters van deze deposito's, indien ze over geen ander inkomen beschikken het maximum-bedrag van den kosteloozen toeslag kunnen bekomen indien het belegd kapitaal 35,000 frank bereikt voor de gehuwde aanvragers, 23,300 frank voor de nog niet gehuwde aanvragers, weduwnaars of gedivorceerden en 17,500 frank voor de aanvragers die samenwonen. Anderzijds, zal de kostelooze toeslag slechts geweigerd worden wanneer het belegd kapitaal 70,000 frank te boven gaat voor de gehuwde aanvragers, 46,600 frank voor de nog niet gehuwde aanvragers, weduwnaars of gedivorceerden en 35,000 frank voor de aanvragers die samenleven.

ARTICLES 8 et 13.

Le régime instauré par les articles 8 et 13 de l'arrêté royal du 31 mai 1933 en ce qui concerne les personnes vivant en commun ou mettant leurs ressources en commun, a donné lieu à des décisions peu équitables et qui, cependant, sont strictement conformes au texte en vigueur.

L'expérience a démontré que les cas de vie en commun entraînant la mise en commun des ressources, sont peu nombreux, sauf lorsqu'il s'agit de demandeurs de la majoration vivant ensemble. En vertu des règles actuelles, la vie en commun entraîne la présomption de mise en commun des ressources; mais comment justifier, par exemple, qu'un demandeur, recueilli par pure bienfaisance, se voit exclu du droit à la majoration gratuite en raison des ressources de son bienfaiteur. N'est-ce pas là forcer ce bienfaiteur à accentuer encore son effort de bienfaisance ou l'engager purement et simplement à renoncer à pratiquer encore la charité?

C'est en vue d'adoucir ce qu'a de trop rigoureux l'application littérale des articles 8 et 13 que mon honorable prédécesseur, M. le Comte Carton de Wiart, a précisé par circulaire en date du 31 octobre 1933, que ces dispositions devaient être appliquées uniquement lorsque le demandeur met ses ressources en commun avec celles de la ou des personnes avec lesquelles il cohabite.

Cette circulaire a sans doute apporté quelque tempérament en la matière, mais elle n'a mis fin, ni aux difficultés d'application, ni aux applications abusives. Elle a provoqué, de la part des autorités appelées à statuer, un manque évident d'unité dans la jurisprudence, imputable à l'imprécision flagrante des textes légaux.

Un examen approfondi et objectif de la question conduit fatalement à la conclusion que c'est vainement qu'on s'efforcerait d'assurer une application aisée, uniforme et équitable des dispositions relatives à l'octroi de la majoration gratuite si on ne supprime pas du texte de la législation les notions trop vagues et susceptibles d'interprétations divergentes.

Le pouvoir d'appréciation laissé aux Contrôleurs des contributions et aux Commissions d'appel dans les divers cas qui leur sont soumis doit être abandonné et il est absolument nécessaire que l'application de la législation puisse se faire d'une façon quasi mathématique.

Le texte que j'ai l'honneur de vous proposer, à l'encontre du texte actuel, dissocie l'article 8 de l'article 13.

L'article 8 ne jouerait dorénavant que lorsque le demandeur cohabite avec un ou plusieurs autres demandeurs.

Dans ce cas :

1° Les immunisations spéciales prévues à l'article 5, § 1er, 1° et 2° (salaires et revenus professionnels) ne seront appliquées à chaque demandeur qu'à concurrence de

ARTIKELS 8 en 13.

Het bij de artikels 8 en 13 van het Koninklijk besluit dd. 31 Mei 1933 ingevoerd stelsel, wat de personen betreft die samenwonen of die hun inkomsten samenbrengen, heeft tot het treffen van weinig rechtvaardige beslissingen, welke echter volkomen overeenkomstig de van kracht zijnde teksten zijn, aanleiding gegeven.

Uit de ondervinding is gebleken dat de gevallen van samenwoning, hetgeen het samenbrengen van de inkomsten tengevolge had weinig talrijk zijn, behalve wanneer het gaat om aanvragers van den toeslag die samenleven. Krachtens deze regels, wordt bij het samenwonen, het samenbrengen van de inkomsten ondersteld: maar hoe is het, bijvoorbeeld, te rechtvaardigen dat aan een aanvrager, die uit loutere liefdadigheid werd opgenomen, het recht om den kostelozen toeslag wordt geweigerd, tengevolge van de inkomsten van zijn weldoener. Is dit den weldoener niet verplichten zijn weldadigheidsinspanning nog te doen toenemen of hem gewoonweg aan te zetten af te zien van het beoefenen der weldadigheid.

Het is met het oog op de verzachting van datgene wat te streng is bij de letterlijke toepassing van artikels 8 en 13 dat door mijn geachten voorganger, den heer Carton de Wiart, bij een rondzendbrief dd. 31 October 1933 werd vastgesteld dat deze bepalingen slechts dienden toegepast wanneer de aanvrager zijn inkomsten samenbrengt met een persoon ofwel al de personen met wie hij samenwoont.

Bij dezen rondzendbrief werd desaanstaande zeker eenige gematigheid teweeggebracht, maar daarbij werd geen einde gesteld aan de moeilijkheden van toepassing, noch aan de verkeerde toepassingen. Daarbij komt het, eveneens, dat het vanwege de autoriteiten, geroepen om te beslissen, klaarblijkelijk aan eenheid ontbreekt in hun rechtspraak, hetgeen aan de in 't oog springende onnauwkeurigheid van de wetteksten te wijten is.

Een grondig en objectief onderzoek van de aangelegenheid leidt, onvermijdelijk, tot de gevolgtrekking dat het noodeloos zou zijn zich in te spannen om een gemakkelijke, gelijke en juiste toepassing van de bepalingen betreffende het verleenen van den kostelozen toeslag te verzekeren, indien uit den tekst van de wetgeving de al te onduidelijke begrippen en deze welke voor uiteenlopende interpretaties vatbaar zijn, niet worden geweerd.

Het aan de Controleurs der belastingen en aan de Bevoegdcommissies verleend recht om in de verschillende hun voorgelegde gevallen te oordeelen, moet opgeheven worden en het is volstrekt noodzakelijk dat de toepassing van de wetgeving op een quasi mathematische wijze zou kunnen gedaan worden.

Bij den tekst welke ik de eer heb U voor te leggen in tegenstelling met den thans bestaanden tekst, wordt artikel 8 onafhankelijk gemaakt van artikel 13.

Artikel 8 zal slechts nog van toepassing zijn wanneer de aanvrager met één of meer andere aanvragers samenwoont.

In dit geval :

1° Zullen de speciale buiten rekening te stellen bedragen, voorzien bij artikel 5, par. 1, 1° en 2° (loon en bedrijfsinkomsten) slechts van toepassing zijn op elken aan-

50 p. c. des immunisations prévues pour les demandeurs mariés;

2° Les ressources dont disposent les cohabitants seront additionnés. Le total en sera divisé par le nombre de cohabitants et le chiffre ainsi obtenu servira de base pour fixer le taux de la majoration à accorder à chacun des demandeurs;

3° Chacun de ces demandeurs ne pourra prétendre qu'à 50 p. c. de la majoration prévue pour les demandeurs mariés : maximum 1,600 francs.

Ce système est logique : il tend à empêcher que deux demandeurs vivant ensemble, mais non unis par les liens du mariage ne bénéficient d'un taux de la majoration supérieur à celui accordé à deux conjoints. D'autre part, il est permis d'estimer que dans des cas de l'espèce, la vie en commun de deux ou plusieurs demandeurs entraîne *ipso facto* la mise en commun de leurs ressources.

Ce texte échappe aux reproches articulés à l'adresse de l'article 8 actuel; en effet :

1° Son application est aisée, la cohabitation avec un autre demandeur étant facile à constater et ne pouvant être contestée;

2° Son application ne pourra plus donner lieu aux interprétations abusives que provoque le texte actuel; un demandeur recueilli par charité ne pouvant plus, désormais, être exclu du droit à la majoration en raison des ressources de son bienfaiteur.

L'article 13 s'appliquerait, dorénavant, à tout demandeur cohabitant avec une personne autre qu'un candidat à la majoration gratuite. Dans tous les cas de cohabitation soit avec un tiers, soit avec un parent éloigné ou avec des descendants, le demandeur recevra le taux de la majoration accordé aux demandeurs célibataires, veufs ou divorcés vivant seuls, sous déduction d'une somme fixée forfaitairement à 250 francs.

Le texte est clair et son application sera aisée.

Personne ne peut nier que le fait de la cohabitation entraîne certains avantages (loyer commun, chauffage et éclairage communs, voire table commune) et justifie, dès lors, une certaine réduction du taux de la majoration. J'estime que la réduction de 250 francs correspond plus à la réalité que la réduction ancienne et le nouveau texte, par sa modération, échappera aux critiques. L'administration centrale pourra aisément en poursuivre elle-même l'application sans obliger les vieillards à souscrire une nouvelle demande.

ARTICLE 9.

Aux termes de l'article 9 des arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933, lorsque le demandeur ou son conjoint a, au cours des dix années précédant celle de l'introduction de sa demande de majoration gratuite, cédé à titre gratuit ou à titre onéreux des biens mobiliers ou immobiliers, le

vragier, ten beloope van 50 t. h. van de buiten rekening te stellen bedragen voorzien voor de gehuwde aanvragers;

2° Zullen de inkomsten waarover de personen die samenwonen beschikken samengesteld worden. Het totaal er van zal door het aantal personen die samenwonen gedeeld worden en het alzoo bekomen quotiënt zal als basis dienen om het bedrag van den aan ieder der aanvragers te verleenen toeslag vast te stellen;

3° Mag ieder van deze aanvragers slechts aanspraak maken op 50 t. h. van den toeslag voorzien voor de gehuwde aanvragers : maximum 1,600 frank.

Dit stelsel is logisch : het streeft er naar te verhinderen dat twee aanvragers die zouden samenleven, doch niet vereenigd zijn door de huwelijksbanden een hooger toeslag zouden genieten dan dien aan beide echtgenooten verleend. Anderzijds, is het veroorloofd te meenen dat in zulke gevallen, het samenwonen van twee of meer aanvragers *ipso facto* het samenbrengen van hun inkomsten tengevolge heeft.

Deze tekst is niet vatbaar voor de opgesomde verwijten ten aanzien van het bestaande artikel 8; inderdaad :

1° zijn toepassing is gemakkelijk, daar het samenwonen met een anderen aanvrager gemakkelijk vastgesteld en niet betwist kan worden;

2° zijn toepassing kan geen aanleiding meer geven tot verkeerde interpretaties, zooals in den bestaanden tekst; een uit liefdadigheid opgenomen aanvrager zal, in 't vervolg, niet meer van het recht om den kosteloozen toeslag verstoken blijven tengevolge van de inkomsten van zijn weldoener.

Artikel 13 zal, in 't vervolg, van toepassing zijn op elken aanvrager die samenwoont met een anderen persoon als een aanspraakmaker op den kosteloozen toeslag. In elk geval van samenwoning, 'tzij met een derde, 'tzij met een verren bloedverwant of met afstammelingen, zal de aanvrager, na aftrek van een in eens en vooraf bepaalde som van 250 frank, den toeslag ontvangen welke aan de nog niet gehuwde aanvragers, weduwnaars of gedivorceerden die alleen wonen wordt verleend.

De tekst is duidelijk en zijn toepassing gemakkelijk.

Niemand kan ontkennen dat samenwonen sommige voordelen meebrengt (gemeenschappelijke huur, gemeenschappelijk vuur en licht, zelfs gemeenschappelijke tafel) en billijkt, van dan af, een zekere vermindering van het bedrag van den toeslag. Ik acht dat de vermindering van 250 frank meer met de werkelijkheid overeenstemt dan de vroegere vermindering en de nieuwe tekst zal, door zijn gematigheid aan geen kritiek meer bloot staan. Het hoofdbestuur zal zelf gemakkelijk de toepassing er van kunnen voortzetten zonder de bejaarde lieden er toe te verplichten een nieuwe aanvraag te onderteekenen.

ARTIKEL 9.

Krachtens de termen van artikel 9 van de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933, wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot, in den loop van de tien jaren die het jaar waarin hij zijn aanvraag om den toeslag deed voorafgaan, om niet of onder bezwarende voorwaarden, roe-

revenu présumé de ces biens, calculé sur la base de 6 p. c. l'an, est porté en compte dans les ressources.

L'application de ce texte est logique lorsqu'il s'agit de cessions de biens moyennant paiement d'une rente viagère en espèces ou d'une somme d'argent.

Il n'en est pas de même lorsque la cession est faite ou a été faite au profit d'un descendant ou d'un tiers moyennant l'obligation pour le cessionnaire de fournir l'entretien au cédant.

Ces cas donnent d'ailleurs lieu à des difficultés d'application. En règle générale, les contrôleurs des contributions et les Commissions d'appel portent en compte, dans les ressources, le revenu présumé des biens calculés sur la base annuelle de 6 p. c.; mais, d'autre part, des contrôleurs des contributions et certaines commissions d'appel portent en ressources au demandeur la valeur forfaitaire de l'entretien complet qu'il reçoit, calculé sur la base de 40 francs par jour.

Cette dernière interprétation, qui peut se justifier en droit, paraît trop restrictive car elle entraîne le refus de la majoration gratuite à la quasi-totalité des bénéficiaires qui ont cédé des biens et quelles que soient l'importance et la valeur de ceux-ci.

Par contre, la première interprétation amène des solutions qui ne correspondent nullement à la réalité, car l'avantage que le cédant obtient du cessionnaire en échange des biens cédés est incontestablement supérieur au revenu calculé sur la base de 6 p. c. de la valeur vénale admise par l'Enregistrement. Il est certain que dans la partie rurale du pays, tout spécialement, des situations de l'espèce sont considérées comme abusives et pourtant ces anomalies résultent des dispositions actuelles de l'article 9.

La réalité est serrée de plus près en évaluant l'avantage ainsi obtenu par le cédant à 10 p. c. de la valeur des biens. Ce taux correspond d'ailleurs, approximativement, à celui qui sert au calcul des rentes viagères immédiates.

ARTICLE 11.

De nombreuses revendications ont été formulées en ce qui concerne le relèvement du chiffre des revenus, à partir duquel les descendants sont censés être à même de servir une rente alimentaire à leurs ascendants.

J'ai estimé, cependant, que les chiffres fixés par l'article 11 de l'arrêté royal du 14 juillet 1933, ne peuvent être considérés comme exagérément restrictifs, ni pour les célibataires, ni pour les ménages sans enfants ou n'ayant, au maximum, que deux enfants à charge.

La seule modification proposée tend à porter l'augmentation des chiffres de base de 1/10e à 2/10e pour les enfants à charge à partir du troisième.

Les ménages ayant charge d'enfants constituent une minorité, comparativement à l'ensemble des descendants cé-

rende of onroerende goederen heeft overgedragen, wordt het vermoedelijk inkomen van deze goederen, berekend op de basis van 6 t. h. 's jaars, bij de inkomsten in rekening gebracht.

De toepassing van dezen tekst is logisch wanneer het gaat om het afstaan van goederen mits betaling van een lijfrente in specien of van een geldsom.

Anders is het wanneer het afstaan wordt of werd gedaan ten bate van een afstammeling of een derde mits de verplichting, voor den cessionaris, in het onderhoud van den cedent te voorzien.

Deze gevallen werpen, bovendien, soms moeilijkheden van toepassing op. In 't algemeen, brengen de Controleurs der belastingen en de Beroepscommissies het vermoedelijk inkomen van de goederen, op jaarlijksche basis van 6 t. h. berekend, bij de bestaansmiddelen in rekening; doch, anderzijds brengen Controleurs der belastingen en sommige Beroepscommissies bij de bestaansmiddelen van den aanvrager, in rekening, de in eens en vooraf bepaalde waarde van het volledig onderhoud dat hij geniet, berekend op de basis van 10 frank per dag.

Deze laatste interpretatie, welke reehtens kan gebillijkt worden, schijnt te beperkend, daar ze het weigeren tengevolge heeft van den kostelozen toeslag voor bijna al de gerechtigden die goederen hebben afgestaan, welke ook het belang en de waarde er van kan zijn.

Daarentegen, brengt de eerste interpretatie oplossingen aan die geenerlei met de werkelijkheid overeenstemmen, aangezien het voordeel dat de cedent bekomt van den cessionaris in wil van de afgestane goederen onbetwistbaar meer bedraagt dan het inkomen berekend op de basis van 6 t. h. van de door de Registratie aangenomen handelswaarde. Het is zeker dat in het landelijk gedeelte van het land, inzonderheid, dusdanige toestanden worden beschouwd als misbruik en deze onregelmatigheden vloeien echter voort uit de bestaande bepalingen van artikel 9.

Men is korter bij de werkelijkheid door het alzoo door den cedent bekomen voordeel op 10 t. h. van de waarde der goederen te schatten. Dit bedrag komt, daarenboven, ongeveer overeen met dit genomen voor het berekenen der onmiddellijke lijfrenten.

ARTIKEL 11.

Talrijke grieven worden geopperd wat betreft het verhoogen van het cijfer der inkomsten van af hetwelk de afstammelingen beschouwd worden in staat te zijn een rente, wegens onderhoudsplicht, aan hun ascendenten te betalen.

Ik was echter van meening dat de bij artikel 11 van het Koninklijk besluit dd. 14 Juli 1933 vastgestelde cijfers niet mogen beschouwd worden als bovenmatig beperkend, noch voor de nog niet gehuwden, noch voor de gezinnen zonder kinderen of de gezinnen die, maximum, slechts twee kinderen ten laste hebben.

Bij de eenige voorgestelde wijziging wordt er gestreefd naar de verhooging van de basiscijfers van 1/10e tot 2/10e voor de kinderen ten laste van het derde af.

De gezinnen met kinderen ten laste maken een minderheid uit in vergelijking met het geheel der nog niet gehuwde

libataires ou mariés, ayant au maximum deux enfants à charge. La mesure proposée donnera satisfaction aux familles nombreuses, tout en maintenant le principe de l'obligation alimentaire qui fait l'objet de l'article 14.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

afstammelingen of deze gehuwd, met maximum twee kinderen ten laste. De voorgestelde maatregel zal voldoening schenken aan de groote gezinnen, onder inachtneming van het principe van den onderhoudsplicht waarover artikel 11 handelt.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Ph. VAN ISACKER.

PROJET DE LOI

LEOPOLD III,

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, SALUT !

Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et Notre Ministre des Finances présenteront, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions des arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933, modifiant et complétant la loi du 23 juillet 1932, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, sont modifiées et complétées comme suit :

« Art. 2. — La majoration gratuite de rente de vieillesse et la majoration gratuite de rente de veuve sont réduites de 5 p. c.

» La majoration gratuite de rente de vieillesse est acquise par mois et liquidée tous les trois mois au début du troisième mois venu à échéance. Les premiers arrérages payables de la majoration gratuite de rente de vieillesse sont ceux afférents au mois qui suit l'expiration du trimestre civil au cours duquel la demande a été formulée. »

« Art. 4. — Les mots : « 1,050 francs pour chaque demandeur vivant en commun avec des personnes autres que son conjoint, ses ascendants ou descendants, ou dont les ressources sont mises en commun avec celles de ces personnes » sont remplacés par : « 1,050 francs pour chaque demandeur dont la situation est réglée conformément aux dispositions de l'article 8. »

« Art. 5, § 1er. — Tous les revenus du demandeur et de son conjoint quelles qu'en soient la nature et l'origine, entrent en ligne de compte pour la fixation du droit à la majoration gratuite de rente.

WETSONTWERP

LEOPOLD III,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en Onze Minister van Financiën, zullen, in Onzen naam, bij de wetgevende Kamers het wetsontwerp indienen, waarvan de inhoud volgt :

ARTIKEL EÉN.

De bepalingen van de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933 tot wijziging en aanvulling van de wet dd. 23 Juli 1932 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, worden als volgt gewijzigd en aangevuld :

« Art. 2. — De kosteloze ouderdomsrentetoeslag en de kosteloze weduwenrentetoeslag worden met 5 t. h. verminderd.

» De kosteloze ouderdomsrentetoeslag wordt per maand verworven en om de drie maand uitbetaald in 't begin van de derde maand die vervalt. De eerste betaalbare termijnen van den kosteloozen ouderdomsrentetoeslag zijn deze, die in verband staan met de maand, dewelke volgt op het verlopen van het kalenderkwartaal, waarin de aanvraag werd gedaan.

Art. 4. — De woorden « 1,050 frank voor ieder aanvrager samenwonende met andere personen als zijn echtgenoot, zijn ascendenten of afstammelingen, of wier bestaansmiddelen met die van deze personen zijn samengebracht » worden vervangen door : « 1,050 frank voor ieder aanvrager, wiens toestand overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 is geregeld. »

« Art. 5 § 1. — Al de inkomsten van den aanvrager en van zijn echtgenoot, van welken aard en oorsprong die inkomsten ook mogen zijn, komen in aanmerking voor het vaststellen van het recht op den kosteloozen rentetoeslag.

Cependant sont immunisés :

1° Les revenus professionnels des salariés, manuels et intellectuels, et, éventuellement, ceux de leur conjoint :

à concurrence de 4,200 francs par an, si le demandeur est marié;

à concurrence de 2,800 francs par an, si le demandeur est célibataire, veuf ou divorcé;

à concurrence de 2,100 francs par an, *si la situation du demandeur est réglée conformément aux dispositions de l'article 8;*

2° Les revenus professionnels des travailleurs indépendants et, éventuellement, ceux de leur conjoint :

à concurrence de 2,800 francs si le demandeur est marié;

à concurrence de 2,100 francs par an, si le demandeur est célibataire, veuf ou divorcé;

à concurrence de 1,400 francs par an, *si la situation du demandeur est réglée conformément aux dispositions de l'article 8.*

Lorsque la majoration est demandée par l'épouse d'un assuré qui n'a pas atteint l'âge de 65 ans, les immunités prévues aux 1° et 2° ne sont appliquées qu'aux revenus professionnels de l'intéressé et à concurrence de 50 p. c. seulement.

Les immunités prévues aux 1° et 2° ne peuvent être cumulées.

3° Au maximum, jusqu'à concurrence de :

1,000 francs dans les communes de moins de 5,000 habitants;

1,500 francs dans les communes de 5,000 à 30,000 habitants exclusivement ;

2,000 francs dans les communes de 30,000 habitants et plus le revenu de la maison que le demandeur ou son conjoint occupe, pour autant que ceux-ci ne soient pas propriétaires ou copropriétaires d'une autre maison et pour autant que le revenu cadastral ne dépasse pas :

1,200 francs dans les communes de moins de 5,000 habitants;

2,000 francs dans les communes de 5,000 à 30,000 habitants, exclusivement ;

3,100 francs dans les communes de 30,000 habitants et plus.

L'immunité ne s'applique pas lorsque la maison fait l'objet d'une sous-location.

Les intérêts des prêts hypothécaires consentis au demandeur lors de l'acquisition ou de la construction de sa maison sont défalqués du revenu cadastral de celle-ci pour l'application de l'immunité ci-dessus. Toutefois, cette défalcation n'est opérée que pour autant que l'achat ou la construction soit antérieure, de dix ans au moins, à la date d'introduction de la demande de majoration gratuite.

4° Supprimer les mots : « ou exploitées ».

Les immunités prévues aux 1°, 2°, 3° et 4° ne sont

Worden echter buiten rekening gesteld :

1° De bedrijfsinkomsten van de loontrekkende Land- en geestesarbeiders en in voorkomend geval, die van hun echtgenoot :

ten beloope van 4,200 frank 's jaars, indien de aanvrager gehuwd is;

ten beloope van 2,800 frank 's jaars, indien de aanvrager nog niet gehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is;

ten beloope van 2,100 frank 's jaars, *indien de toestand van den aanvrager overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 is geregeld;*

2° De bedrijfsinkomsten van de buiten dienstverband staande arbeiders en, in voorkomend geval, die van hun echtgenoot :

ten beloope van 2,800 frank 's jaars, indien de aanvrager gehuwd is;

ten beloope van 2,100 frank 's jaars, indien de aanvrager nog niet gehuwd, weduwnaar of uit des echt gescheiden is;

ten beloope van 1,400 frank 's jaars, *indien de toestand van den aanvrager overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 is geregeld.*

Wordt de toeslag gevraagd door de echtgenoot van een verzekerde, die den leeftijd van 65 jaar niet heeft bereikt, zoo worden de in 1° en 2° voorziene buiten rekening te stellen bedragen enkel toegepast op de bedrijfsinkomsten van de belanghebbende en slechts ten beloope van 50 t. h. :

De onder 1° en 2° voorziene buiten rekening te stellen bedragen kunnen te zamen worden toegepast;

3° Ten hoogste, tot een beloop van :

1,000 frank in de gemeenten van minder dan 5,000 inwoners;

1,500 frank in de gemeenten van 5,000 tot en zonder 30,000 inwoners;

2,000 frank in de gemeenten van 30,000 inwoners of meer, het inkomen van het huis dat de aanvrager of zijn echtgenoot betreft voor zoover deze geen eigenaars of mede-eigenaars zijn van een ander huis en voor zoover het kadastraal inkomen niet overschrijdt :

1,200 frank in de gemeenten van minder dan 5,000 inwoners;

2,000 frank in de gemeenten van 5,000 tot en zonder 30,000 inwoners;

3,100 frank in de gemeenten van 30,000 inwoners of meer.

Het buiten rekening te stellen bedrag wordt niet toegepast wanneer het huis wordt onderverhuurd.

De intresten van de hypothecaire leeningen, aan den aanvrager bij het verwerven of het bouwen van zijn huis toegestaan, worden voor de toepassing van de bovenstaande buiten rekening te stellen bedragen op het kadastraal inkomen in mindering gebracht. Nochtans worden die intresten slechts afgetrokken voor zoover het huis ten minsten tien jaar vóór den datum van het indienen van de aanvraag om den kostelozen toeslag werd aangekocht of opgehouwd ;

4° De woorden « of genomen heeft » doorhalen.

De bij 1°, 2°, 3° en 4° voorziene buiten rekening te stellen

pas applicables lorsque la majoration est demandée avant 65 ans.

Paragraphe 2. — Le montant totalisé des ressources du demandeur et, éventuellement, de son conjoint, qui sont immunisées par le paragraphe 1er ne peut dépasser :

2,800 francs si le demandeur est célibataire, veuf ou divorcé;

4,200 francs si le demandeur est marié;

2,100 francs si la situation du demandeur est réglée conformément aux dispositions de l'article 8.

« Art. 7. — Les revenus sont calculés de la façon suivante :

1°

2° *Pour les capitaux mobiliers, le revenu est fixé forfaitairement à 6 p. c. du capital. »*

Art. 8. — Lorsque les demandeurs habitent ensemble, les ressources de même nature sont additionnées et les immunisations prévues à l'article 5, paragraphe premier, 1° et 2°, sont appliquées autant de fois qu'il y a de demandeurs de la majoration gratuite. Les immunisations prévues à l'article 5, § 1er, 3° et 4°, ne seront appliquées qu'une seule fois. L'excédent des ressources est ensuite divisé par le nombre de personnes en cause et le chiffre ainsi obtenu sert de base pour déterminer le taux de la majoration à allouer à chaque demandeur, conformément aux dispositions de l'article 4.

Le taux maximum de la majoration auquel chacun de ces demandeurs peut prétendre, est fixé à 50 p. c. de la majoration prévue pour les demandeurs mariés.

Les règles énoncées aux deux derniers alinéas de l'article 5, § 1er, 2°, sont applicables aux personnes visées ci-dessus.

La présente disposition n'est pas applicable aux demandeurs hospitalisés dans un établissement public ou privé. »

« Art. 9. — Lorsque le demandeur ou son conjoint a, au cours des dix années précédant celle de l'introduction de sa demande de majoration, cédé, à titre gratuit ou à titre onéreux, des biens mobiliers ou immobiliers, les dispositions de l'article 7 sont appliquées sur la base de la valeur réelle des biens au moment de leur cession.

Toutefois, lorsque le demandeur ou son conjoint a cédé à quelque époque que ce soit, des biens mobiliers ou immobiliers, à charge pour le cessionnaire de pourvoir à son entretien, la valeur forfaitaire de cet entretien sera portée en compte et calculée au taux de 10 p. c. de la valeur réelle des biens au moment de la cession. »

« Art. 10. — (Rectifier le texte flamand du 5° comme suit :

a) In hun nijverheids-handels- of landbouwonderneming *geregeld* benuttigd hebben, hetzij de medewerking van... enz.). »

« Art. 11. — Modifier comme suit le quatrième alinéa :

« Si le descendant est marié, les sommes ci-dessus indiquées sont augmentées de deux dixièmes pour son con-

bedragen zijn niet van toepassing, wanneer de toeslag vóór den leeftijd van 65 jaar wordt aangevraagd.

§ 2. — Het getotaliseerd bedrag van de bestaansmiddelen van den aanvrager en in voorkomend geval van zijn echtgenoot, dewelke ingevolge par. 1 worden buiten rekening gesteld, mag niet overschrijden :

2,800 frank indien de aanvrager nog niet gehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is;

4,200 frank indien de aanvrager gehuwd is;

2,100 frank indien de toestand van den aanvrager overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 is geregeld.

« Art. 7. — De inkomsten worden als volgt berekend :

» 1°

» 2° *wat de roerende kapitalen betreft, wordt het inkomen in eens en vooraf op 6 t. h. van het kapitaal bepaald.*

Art. 8. — Wanneer de aanvragers samenwonen, worden de bestaansmiddelen van denzelfden aard samengeteld en de buiten rekening te stellen bedragen, voorzien bij artikel 5, paragraaf een, 1° en 2°, zijn van toepassing zoo dikwijls als er aanvragers om den kostellozen toeslag zijn. De bij artikel 5, paragraaf een, 3° en 4° voorziene, buiten rekening te stellen bedragen zullen slechts éénmaal worden toegepast. Het overschot der bestaansmiddelen wordt daarna gedeeld door het getal betrokken personen en het alzoo bekomen quotiënt dient als grondslag om, overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, het bedrag van den aan iederen aanvrager te verleenen toeslag vast te stellen.

Het maximum bedrag van den toeslag, waarop ieder dier aanvragers aanspraak mag maken, wordt op 50 t. h. van den toeslag, voor de gehuwde aanvragers voorzien, vastgesteld.

De in de twee laatste alinea's van artikel 5, paragraaf een, 2° opgegeven regels zijn op bovenbedoelde personen toepasselijk.

Deze bepaling is niet toepasselijk op de in een openbaar of privaat gesticht verpleegde aanvragers. »

« Art. 9. — Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot in den loop van de tien jaren die het jaar, waarin hij zijn aanvraag deed, voorafgaan, om niet of onder bezwarende voorwaarden, roerende of onroerende goederen heeft overgedragen, zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing, op grondslag van de werkelijke waarde der goederen op het oogenblik van de overdracht er van.

Nochtaans, wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot, welk ook het tijdstip weze, onroerende of roerende goederen heeft overgedragen ten laste voor den cessionaris in het onderhoud van den cedent te voorzien, zal de in eens en vooraf bepaalde waarde van dit onderhoud in rekening worden gebracht en tegen het bedrag van 10 t. h. van de werkelijke waarde der goederen, op het oogenblik van de overdracht er van, berekend. »

« Art. 10. — (Den Vlaamschen tekst van 5° als volgt verbeteren) :

» a) In hun nijverheids-, handels- of landbouwonderneming *geregeld* benuttigd hebben, hetzij de medewerking van... enz. »

« Art. 11. — De vierde alinea als volgt wijzigen :

» Indien de afstammeling gehuwd is, worden bovenvermelde sommen voor zijn echtgenoot met twee tienden ver-

» joint. Elles sont augmentées, en outre, pour chaque enfant âgé de moins de 16 ans qui est à sa charge de : un dixième pour les premier et deuxième enfants et de deux dixièmes pour les troisième et suivants. »

« Art. 13. — Le demandeur qui habite avec d'autres personnes ne peut prétendre à la majoration prévue pour les demandeurs célibataires, veufs ou divorcés que sous déduction de 250 francs. »

Cette disposition n'est pas applicable :

1° Au demandeur qui habite exclusivement avec des descendants encore soumis à l'obligation scolaire ou qui se trouvent, en raison de leur état physique, dans l'impossibilité de travailler;

2° Au demandeur marié;

3° Au demandeur dont la situation est réglée conformément aux dispositions de l'article 8.

4° Aux demandeurs hospitalisés aux frais des pouvoirs publics et dont la situation fait l'objet de l'article 4 de la loi du 14 juillet 1930. »

ARTICLE 2.

La présente loi sortira ses effets à partir du 1er juillet 1934.

ARTICLE 3.

Les dispositions non abrogées ou non modifiées des lois des 10 décembre 1924, 20 juillet 1927, 24 décembre 1928, 22 avril 1930, 14 juillet 1930, 23 juillet 1932 et des arrêtés royaux des 31 mai et 14 juillet 1933, relatifs à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré seront coordonnées par arrêté royal avec les dispositions de la présente loi.

L'arrêté de coordination, qui pourra éventuellement comporter une modification de l'ordre des chapitres et des articles sera publié au *Moniteur* et portera le titre de :

« Loi relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré ».

Donné à Bruxelles, le 10 juillet 1934.

LEOPOLD

PAR LE ROI :

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

PH. VAN ISACKER.

Le Ministre des Finances,

meerderd. Zij worden bovendien voor ieder kind, van minder dan 16 jaar, dat te zijnen laste is vermeerderd : met een tiende voor het eerste en het tweede kind, en met twee tienden voor het derde kind en volgende kinderen. »

« Art. 13. — De aanvrager, die met andere personen woont, mag op den toeslag, voorzien voor de aanvragers, die nog niet gehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden zijn, geen aanspraak maken, tenzij met een vermindering van 250 frank.

Deze bepaling is niet toepasselijk :

1° op den aanvrager, die uitsluitend met zijn afstammelingen woont, die nog schoolplichtig zijn of die wegens hun lichamelijke gesteltenis in de onmogelijkheid verkeerden te werken;

2° op den gehuwden aanvrager;

3° op den aanvrager, wiens toestand overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 is geregeld;

4° op de aanvragers verpleegd ten koste van de openbare machten, en wier toestand bij artikel 4 van de wet dd. 14 Juli 1930 wordt geregeld. »

ARTIKEL 2.

Deze wet zal van 1 Juli 1934 in werking treden.

ARTIKEL 3.

De niet ingetrokken of niet gewijzigde bepalingen van de wetten dd. 10 December 1924, 20 Juli 1927, 24 December 1928, 22 April 1930, 14 Juli 1930, 23 Juli 1932 en van de Koninklijke besluiten dd. 31 Mei en 14 Juli 1933 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood zullen bij Koninklijk besluit met de bepalingen van deze wet worden samengeordend.

Het besluit van samenordening, dat in voorkomend geval, een wijziging zal behelzen in de orde van de hoofdstukken en de artikels zal in den *Moniteur* worden uitgegeven en zal als titel hebben :

« Wet betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood ».

Gegeven te Brussel, 10 Juli 1934.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

De Minister van Financiën,

G. SAP.